

„Față în față”

C. Balabasciuc

Mă întreb ce aş putea să-i spun, dacă într-o zi ar veni să se așeze pe un fotoliu în fața mea, stilată ca o doamnă din înalta societate și m-ar privi cu stăruință, drept în ochi, fără să-mi adreseze vreun cuvânt. Desigur, aş fi de la început stânjenit, oarecum timorat și mi-aș găsi cu greu cuvintele. Mi-ar alerga prin minte o sumedenie de idei despre cum s-ar cuveni să mă adresez unei doamne rafinate, m-aș bâlbâi la început, nu din timiditate, ci din stângăcie, ca imediat să-mi dau seama că în fața ei mă simt vinovat, la fel cum mă simțeam în vremurile când eram elev de gimnaziu în fața profesorului nemulțumit de răspunsul dat la lecție. Și, fără îndoială, mi-aș pleca privirea, conștient că eu, omul, nu voi putea găsi vreodată scuze pentru purtarea mea nepotrivită, în ciuda faptului că insist să cred că am pregătirea și educația necesară să pot întreține un dialog care presupune cunoaștere, respect și decență.

Am ca interlocutoare o entitate a cărei energie este pe cât de copleșitoare, pe atât de sensibilă, o personalitate de

o complexitate inimaginabilă tocmai pentru faptul că își gestionează până la perfecțiune simplitatea manifestărilor. Ne asemănăm, dar suntem atât de diferiți în reflexii, suntem aceeași materie, organizată în același fel, dar reacționăm altfel; suntem supuși acelorași principii, dar legile noastre diferă, poate și pentru că nu le atribuim aceleași valori, nu le acordăm aceeași atenție sau nu le cântărim pe aceeași balanță a eticii. Suferim de aceleași maladii, dar avem leacuri diferite. Avem, ca orice ființă și defecte diferite pe care le vindecăm definitiv sau deloc. Iar când fac această afirmație mă gândesc că eu mă deosebesc de ea prin egoismul care mă dezvăluie de multe ori antipatic și respingător, că pot fi arogant și

ignorant, că dărnicia nu îmi este o calitate de nelipsit și că, dacă mai insist să-mi etalez me-tehnele, eu - cel superior - nu voi mai rămâne cu multe motive de mândrie.

Mă cunosc bine, chiar dacă nu-mi recunosc întotdeauna limitele. O cunosc și pe ea, pentru că am studiat-o îndelung, am ținut-o sub observație, am evaluat-o și mi-am încropit tabele cu înșiruii de cifre, am născocit formule, am măsurat-o cu măsurile intereselor mele, am imitat-o sau am copiat-o. I-am folosit talentele, i-am purtat podoabele, i-am risipit bogățiile și - neștiutor - i-am stricat în repetate rânduri opera, pretinzând că ceea ce creez eu este mai prețios decât ceea ce a imaginat fantezia ei.

Uneori, parcă mă rușinez când mă gândesc că mi-ar putea fi mamă, iar purtarea mea față de ea lasă de prea multe ori de dorit. Și totuși, mândria că sunt supremul mă face să uit cu desăvârșire că aș mai avea încă foarte multe de învățat de la dumnezei. Până una alta ea este

cea sălbatică, în vreme ce eu, cu mintea mea iscoditoare, am înțeles destule ca să pot schimba o lume.

O văd azi în fața mea și înțeleg că ar vrea să-i spun. Ce să-i mai spun? E mai firavă, mai fragilă și, mi se pare mie, sau e și mai tristă? Așteaptă un cuvânt bun de la mine, ca și până acum, tăcută, demnă și parcă obosită, NATURA.

Abstract. „Face to face”. The man, standing face to face with the nature, could understand that the one who created him hardly bear the arrogant attitude and selfishness that characterizes him. Although he is endowed with rationality, he uses his gift only to satisfy his material interests and not to act in order to protect the environment.

Author. Casian Balabasciuc - a forest engineer and a writer, author of several books with stories about people and forests, about nature and traditions, addressed not only to young readers, but also to those who care about the planet they live in.